

подножието на източния Балканъ, интригува въпроса за първи номенклатурни славянски тукъ слѣди. Споменуването на това заселище или проходъ е по случай едно отъ нашествията на аваритѣ и се намира у Теофилактъ Симоката (издание на Gruterius, 1598 и 1599 г.; Potanius. 1604 г. и Bekkerius, Бонско, 1728 г. *Istoriarum, libri okto*),

Теофилактъ почва съ походитѣ на Аваритѣ и въ началото се отвлеча въ произхода имъ. Въ 578 г., когато римлянитѣ току-що сключили миръ съ аваритѣ, 100,000 славяни се домъкнали чакъ до Елада. Иоанъ Ефески пише, че и на третия година отъ смъртта на Юстиниана и при встъпването на прѣстола на Тиберий Побѣдоносецъ, проклѣтиятъ славянски народъ се явилъ и взелъ цѣла Елада, околноститѣ на Солунъ и цѣла Тракия. Тѣ завоевали много градове и крѣпости, съ огънь и мечъ опустошавали и грабили страната и господствували тамъ съвършено свободно, както у своята родина. Това се продължавало четири години, додѣто императорътъ воювалъ съ перситѣ; . . . Тѣхнитѣ грабежи се разпространили до самитѣ външни стѣни, всичкитѣ имперски стада имъ станали плячка. За сега, добавя се, тѣ живѣятъ безгрижно и безъ страхъ въ римскитѣ провинции, като грабятъ, убиватъ и палятъ; тѣ се убогатили, иматъ злато и сръбро, множество коне и оржия, а при това се научили да воюватъ по-добрѣ и отъ римлянитѣ. На помощъ противъ тѣхъ Тиберий повикалъ аваритѣ, но движението имъ не се спрѣло. Маврикий (582—602) е водѣлъ непрѣкъснато войни съ тѣхъ, еднакво както и съ аваритѣ. Въ 583 г. славянитѣ били два пѣти разбити въ източна тракия и слѣдователно въ покрайнинитѣ на юго-източна България при рѣката Ергина и замъка Енсинъ, „недалечъ отъ Одринъ“. ¹⁾ Съгласно Теофилактъ и въпрѣки Менандръ, това славянско нашествие станало подъ подстрѣкателството на аваритѣ, нѣщо, което може да се подкрѣпи съ твърдението на хванатитѣ отъ Маврикия славяни — музиканти,

¹⁾ Ensinus, както се загатна по-горѣ, се сочи отъ Howorth като име тождественно съ Azimuntium (*Journal of the royal Asiatic Society*, vol. 21, 1899), обаче, съмнително е да ли замъкътъ Енсинъ, който билъ „не далечъ отъ Одринъ“, е сжиятъ тоя замъкъ, който се посочваше за близъкъ на Анхиало (*Azimuntium* у Gibbon, *op. cit.*, V, 58).